

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, som tidligere var inde på, hvad man så vil med stemmevægtene. Det er jo logik for høns, at når der kommer flere medlemslande, mister de lande, der allerede er medlem af EU, naturligvis en del af deres stemmevægt. På den måde foregår demokratiet. Man kan jo ikke komme og sige, at ti nye medlemslande kan komme med, men de kan desværre ikke få nogen stemmevægt, for Danmark vil ikke afgive nogen.

Selvfølgelig må alle lande, der i dag er medlem af EU, afgive stemmevægt til de nye. Det, der bare er væsentligt, er, at de små lande fortsat har en repræsentativt større vægt, end de store lande har. Samtidig synes jeg også, det er vigtigt i demokratiets navn at sikre sig, at det også er et flertal i den europæiske befolkning, der står bag de beslutninger, som man træffer i Ministerrådet.

Vi synes også, det er vigtigt, at bekæmpelsen af svig med EU's fælles kasser strammes op. Vi får bedre muligheder for at sikre, at de fælles midler ikke svindles væk eller misbruges.

I traktaten står der, at Unionen respekterer medlemslandenes nationale identitet, og det ser Det Konservative Folkeparti som et klart signal om, at Amsterdamtraktaten trækker mere i retning af et fædrelandenes Europa og løsningen af de problemer, som vi borgere rent faktisk gerne ser fælles løsninger på.

Til slut vil jeg komme ind på begrebet fleksibilitet, for Amsterdamtraktaten kommer jo med det nye begreb fleksibilitet, som tager udgangspunkt i, at når vi engang bliver 25-30 lande, kan vi ikke forvente, at vi er enige om alting.

Som udgangspunkt mener vi naturligvis, at EU-samarbejdet skal være forpligtende for alle. Man kan f.eks. ikke kræve at stå udenfor på miljøområdet, samtidig med at man vil høste fordelene ved det indre marked, men vi kan godt se for os, at der i fremtiden kan være områder, hvor nogle af medlemslandene ønsker at gå videre. Det synes vi de skal have mulighed for, blot er der et par spilleregler, der skal overholdes.

For det første er det vigtigt, at man i den proces som nyt medlemsland altid kan komme ind i varmen. Det er naturligvis også vigtigt, at det ikke er med til at fordreje de politikområder, som vi i fællesskab samarbejder om, men jeg synes faktisk, det er en pragmatisk måde at løse problemerne på rundt omkring i Europa, nemlig i flere hastigheder. Man siger, at der er en mulighed, men at alle skal være velkommen

den dag, man selv ønsker at komme ind i et nyt politikområde.

Det Konservative Folkeparti kan derfor varmt støtte Amsterdamtraktaten. Vi anbefaler et ja, og vi ser det som et værdifuldt skridt til opnåelsen af et samlet Europa.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Unionstilhængerne har det med op til folkeafstemningerne at benytte sig af skræmmekampagner, og skræmmekampagnen denne gang skal åbenbart være, som fru Lene Espersen formulerede det, sådan hørte jeg det i hvert fald, at uden Amsterdamtraktat ingen udvidelse.

Her vil jeg godt spørge ministeren og naturligvis fru Lene Espersen, men det er nok vigtigt, at ministeren prøver at få afklaret det her, således at befolkningen kan vide, hvor vi står, om det er sådan, at man, hvis Danmark stemmer nej til Amsterdamtraktaten, har planlagt at træffe en beslutning i EU's Ministerråd om, at så opgiver man udvidelsen. For det må jo være forudsætningen for, at det, som fru Lene Espersen siger, kan være rigtigt,

Hvis det er sådan, bør vi vel have det at vide. Jeg vil i hvert fald bede ministeren komme med en afklaring af det her, hvis der ligger en sådan politisk beslutning. Det ville jo være en fuldstændig fantastisk beslutning. Jeg kan slet ikke forestille mig, at noget sådant kunne komme på tale, selvfølgelig kan det ikke det, men lad os da få det at vide, hvis man har aftalt noget sådant.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Lene Espersen siger om det med stemmetal i Ministerrådet, at det er klart, at når nye lande kommer til og de får tildelt et antal stemmer, mister vi forholdsmæssig indflydelse. Det forstår jeg godt, men når nu regeringen selv i sin publikation »Amsterdamtraktaten og udvidelsen« skriver: »Amsterdamtraktaten slår fast, at de store lande, som i dag har to kommissærer, afgiver den ene, når EU udvides«, og senere: »Ændringen af stemmevægtningen skal navnlig kompensere de medlemslande, som giver afkald på at have to medlemmer af Kommissionen«, vil jeg spørge fru Lene Espersen, om der så er tale om, at vi bare mister en forholdsmæssig del af vores indflydelse, fordi nye medlemslande kommer ind.

Nej, der er tale om, at vi afgiver magt til de nuværende store medlemslande for at få udvi-